

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΜΕ ΤΟ ΛΥΚΟ

Γεια σας φίλοι μου,
γυρίζοντας αυτές τις σελίδες, θα γνωρίσετε
την πολυπρόσωπη αφεντιά μου!
Πώς; Έτσι όπως με φαντάστηκαν οι
μαθητές του 15^{ου} Νηπιαγωγείου Αγρινίου
και με περιέγραψαν στις ιστορίες τους, με
την πολύτιμη βοήθεια των γονιών τους.
Προσωπικά, αισθάνομαι πολύ χαρούμενος
ως λύκος, που έχω τόσο σπουδαία θέση
στη φαντασία των παιδιών.

Καλή διασκέδαση!!!

ΒΑΡΥΙΚΗ

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΜΕ ΤΟ ΛΥΚΟ

1. Ένας μερφωμένος λύκος (διαβάζει βιβλία)

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΙ ΕΝΑΝ ΚΑΙΡΟ
ΣΕ ΜΕΝΑ ΔΑΜΟΝ ΜΑΚΡΙΝΟ
ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ
ΣΠΙΤΙΚΙ ΜΕ ΜΑΜΑΜΑ ΚΑΙ
ΕΝΑ ΠΑΙΔΑΚΙ ΚΑΙ ΕΞΟ
ΗΤΑΝ ΕΝΑΝ ΛΥΚΟΝ ΠΟΥ ΟΛΟΙ
ΤΟΝ ΦΟΒΟΝΤΟ ΚΑΝ
ΟΜΩΣ ΕΠΡΕΠΕΝ ΑΤΟΚΑ
ΠΕΙΝΑ ΜΗ ΤΟΝ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ
ΓΙΑΤΙ ΗΤΑΝ ΜΟΡΦΩΜΕΝΟΣ

2. Ένας χορτοφάγος λύκος

Μια φορά και έναν καιρό γεννήθηκε
ένα μικρό λυκάκι. Ήταν ομορφό και
δύσκολα γάγνηταν διαφορετικό από
τους άλλους λύκους και αυτό
τον έκανε ξεχωριστό.

Μισούσε να τρώει κρέας.
Αγαπούσε και είχε φίλους
όλους τους ανθρώπους και
τα βώα. Λάτρυνε τη φύση
και ο γο τράφοντά τους. Στην
αρχή κανείς δεν ήθελε να είναι
φίλος του αλλά όταν κατάλαβαν
το πόσο καλή καρδιά είχε βεν
τους εννοιασε η διαφορετικότητά
τους. Ουσαν αγαπημένοι και ως
έπρωτε, φρούτα και λαχανικά
το μικρό λυκάκι.

ΕΚΤΥΧΙΑ

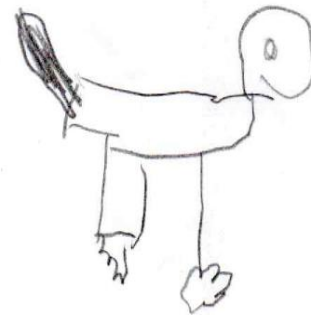
3. Ο λύκος και το άρρωστο πρόβατο

Μια φορά και έναν καιρό ζούσε στο δάσος
ένα άρρωστο πρόβατο και οι κίτρινες επαιρναν
τιμή από τα πουλούδια.

Ξαφνικά εμφανίστηκε ο λύκος,
όταν είδε το άρρωστο πρόβατο πήγε και του
ρώτησε αν χρειάζεται κάποια βοήθεια.

Το πρόβατο είπε: «χρειάζομαι λίγο φαγητό»
και ο λύκος πήγε και του έφερε και έτσι
το πρόβατο έγινε καλά.
και ζύδαμε ένας καλός και αυτοί καλύτερα

ΦΟΙΒΕ

4. Ο λύκος που συνάντησε τα κατσικάκια

1 2 ΑΠΑΜΥΘΙΑ ΜΕΤΟ ΛΥΚΟ

5. Ο μπλε λύκος

«Μια φορά κι έναν καιρό σε ένα όμορφο και
 πικνό δάσος ζούσε ένας κηλέ λυκος. Ο λυκος
 αυτος ειχαν διαφορετικος απο τους αλλους δεν ειχε γκρι
 μαλλια κα κηλε πανεμορφα σου του ουρανου δεν ειχε
 κορζερα νυκτα αλλα κηλε και πολλα κα για να μην πανει το
 χαδι του τα ματια του ελαφραν απο καλοσυνη και τα
 σουτια του σαν μικρου παιδιου αυτος ο κηλε λυκος λιπος ειχε
 αρανη σζου καρδια του και αγαπωνε καθε ζωακι που υπηρχε
 στο δαος χλιατο προεικονσε να τρωει κηλε βαζομουρα
 και να ειαι κηλες με ολους παρ με τα αφνακια και τα
 κατσικακια»

ΠΑΠΑΡΟΣ

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΜΕ ΤΟ ΛΥΚΟ

6. Ο λύκος και ο κυνηγός

Μια φορά και ένα καιρό σε ένα δάσος
ήταν ένας καλός λύκος. Σε αυτό το δάσος
όσο τριγυρνούσε ένας κακός κυνηγός.
Ένα πρωί όπως περπατούσε ο λύκος στο
δάσος εμφανίστηκε ο κακός κυνηγός, τότε
ο λύκος φοβήθηκε γιατί ο κυνηγός κρατούσε
ένα όπλο! Τότε ο λύκος του φέεε μιν
φε σκοτώσεις και εγώ υποσχεσαι δεν θα
ζαυά πειράζω κανένα κασεϊκάκι!!!
και ο κυνηγός τότε χαμογέλασε
και δεν του πειράζει!!
και τήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!!

7. Ο λύκος που ήθελε να ζει στην πόλη

ΜΙΧΔΗΛ

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένας λύκος που είχε βαρεθεί τη ζωή του στο δάσος και αποφάσισε να το εγκαταλείψει και να επισκεφτεί την πόλη του Αγρινίου! Είχε ακούσει τόσα μ' αυτή... λαιρέτησε την κοκκινόσκουφίτσα, τα τρία γουρουνάκια, τα 4 κατσικάκια και ξεκίνησε για το ταξίδι του.

Όταν έφτασε στην είσοδο της πόλης ο λύκος μας, απορητεύτηκε! Απανωτοί κυκλικοί κόμβοι, δρόμοι δεξιά, δρόμοι αριστερά, πινακίδες παντού, ανίστευτη κίνηση, φασαρία και νέφος από τα κουνάβια... Στάθηκε για λίγο σκεπτικός αλλά αποφάσισε να συνεχίσει!

Έφτασε στην κεντρική πλατεία εκεί η απογοήτευσή του ήταν μεγαλύτερη! Ήταν βέρες του γάσχα και οι Αγρινιώτες χιόρταζαν τα «χαλκούνια». Κατατροβαγμένοι το βάλε στα πόδια και γύρισε πίσω στους φίλους του στο δάσος. Έζησαν όλοι αυτοί καλά και ερείς καλύτερα...

8. Ο μοναχικός λύκος

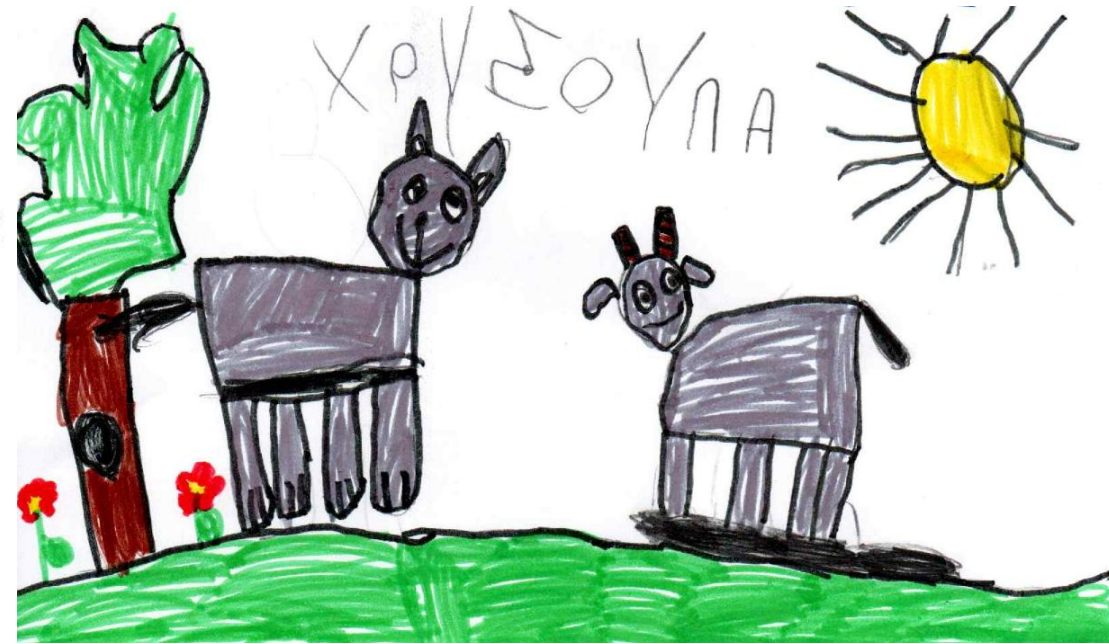
Μια φορά και έναν καιρό, ζούσε σε ένα δάσος βυστεινό,
έναν λύκο που του άρεσε να είναι μόνος του. Όλη μέρα, έμανε
βόλτες ανάμεσα στα δέντρα και έβλεπε τα λουλούδια, τον ήλιο, τα
βουνεφα... αλλά κανένα ζώο δεν πήγαινε κοντά του, γιατί τον φοβόταν!
Ο λύκος κάποιες φορές ένιωθε πολύ μόνος...

Μια μέρα, ο λύκος απολάμβανε την λιπακάδα, όταν ξαφνικά, είδε πίσω
από ένα δέντρο, ένα κατσίκαμι! Το κατσίκαμι δεν τον φοβήθηκε καθόλου
και του χαμογέλασε από φαιριά. Ο λύκος ξαφνιασθηκε! Πρώτη φορά
Πρώτη φορά κάποιος του χαμογελούσε. Το κατσίκαμι ήρθε κοντά κ τω είπε:

- Θέλεις να γίνουμε φίλοι;
- Ερείς οι δύο; έπε ο λύκος. Δε με φοβάσαι;
- Όχι, φυσικά! Είπε το κατσίκαμι.

Έτσι οι δυο τους έγιναν φίλοι και ο λύκος δεν ήθελε ποτέ πια να είναι
μόνος. Και ήσαν αυτοί καλά κ βέλους καλύτερα!!!

ΤΕΛΟΣ!

9. Ο λύκος που φοβόταν το σκοτάδι

MEΛINA

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΜΕ ΤΟ ΛΥΚΟ

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένας λύκος που φοβόταν το σκοτάδι. Ο λύκος φοβόταν πολύ τις νυχτερίδες για αυτό όταν ερχόταν το σκοτάδι ήθελε συνέχεια να είναι κρυμμένος. Μια μέρα που ο λύκος έκανε τις βόλτες του το απόγευμα και γέλασσε για να γυρίσει σπίτι του νωρίς. Έπεσε ο ήλιος και άρχισαν να βγαίνουν οι νυχτερίδες, μόλις ο λύκος είδε την νυχτερίδα που πέταξε από πάνω του φοβήθηκε τόσο πολύ που φώναξε δυνατά: << Μαμά μου, πρέπει να γυρίσω γρήγορα στο σπίτι >>. Και έτσι έκανε έτρεξε γρήγορα στο σπίτι του και από εκείνη την μέρα δεν ξαναβγήκε ποτέ από το σπίτι όταν έφτανε ο ήλιος. Και έτσι ο λύκος έζησε καλά και εμείς καλυτέρα!!!

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΜΕ ΤΟ ΛΥΚΟ

10. Ο λύκος που αγαπούσε τα λουλούδια

Κάποτε, υπήρχε ένας λύκος διαφορετικός από τους άλλους. Μεγάλωσε σε ένα μεγάλο αγρόκτημα, με κήλο γεμάτο με λουλούδια και δέντρα. Ο καλύτερός του φίλος ήταν ένα αγρόκι που του έφεραν κώστα. Ο κώστας του έμαθε να αγαπάει τη φύση και όλα τα ζώα. Έτσι λοιπόν ο λύκος γάτρυνε τα λουλούδια και μισούσε να τρώει μηριζόλες. Έγινε ο καλύτερος φίλος με όλα τα ζώα που ζούσαν στο αγρόκτημα.

11. Ο λύκος που έπαιζε βιολί

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένας λύκος που του αρέσει πολύ η μουσική. Το όνειρό του ήταν να παίξει να παίζει βιολί.

Μια μέρα ένας βοσκός του είπε ότι μπορεί να του χαρίσει ένα βιολί με την συμφωνία ότι θα του προσέχει το κοπάδι με τα πρόβατά του από τους άλλους λύκους. Έτσι ο λύκος συμφώνησε με χαρά.

Από τότε ο λύκος δεν το έβαλε κάτω. Όσοι μερά διαβαζε και προσπαθούσε να παίξει να παίζει βιολί δίπλα στα πρόβατα. Ως που μια μέρα όλοι συζητούσαν το πόσο καλός είναι ο λύκος και το πόσο όμορφα παίζει μουσική. Ο βοσκός που του είχε χαρίσει το βιολί του πήρε και τον πήγε σε ένα διαγωνισμό και ο λύκος πήρε το πρώτο βραβείο.

Έτσι έγιναν και οι δύο πολύ χαρούμενοι ο λύκος έκανε το όνειρό του πραγματικότητα και ο βοσκός είχε έναν καλό φίλο που του προσέχει τα πρόβατα και του έπαιξε τραγούδι μουσική.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΕΝΤΙΦΟΥ

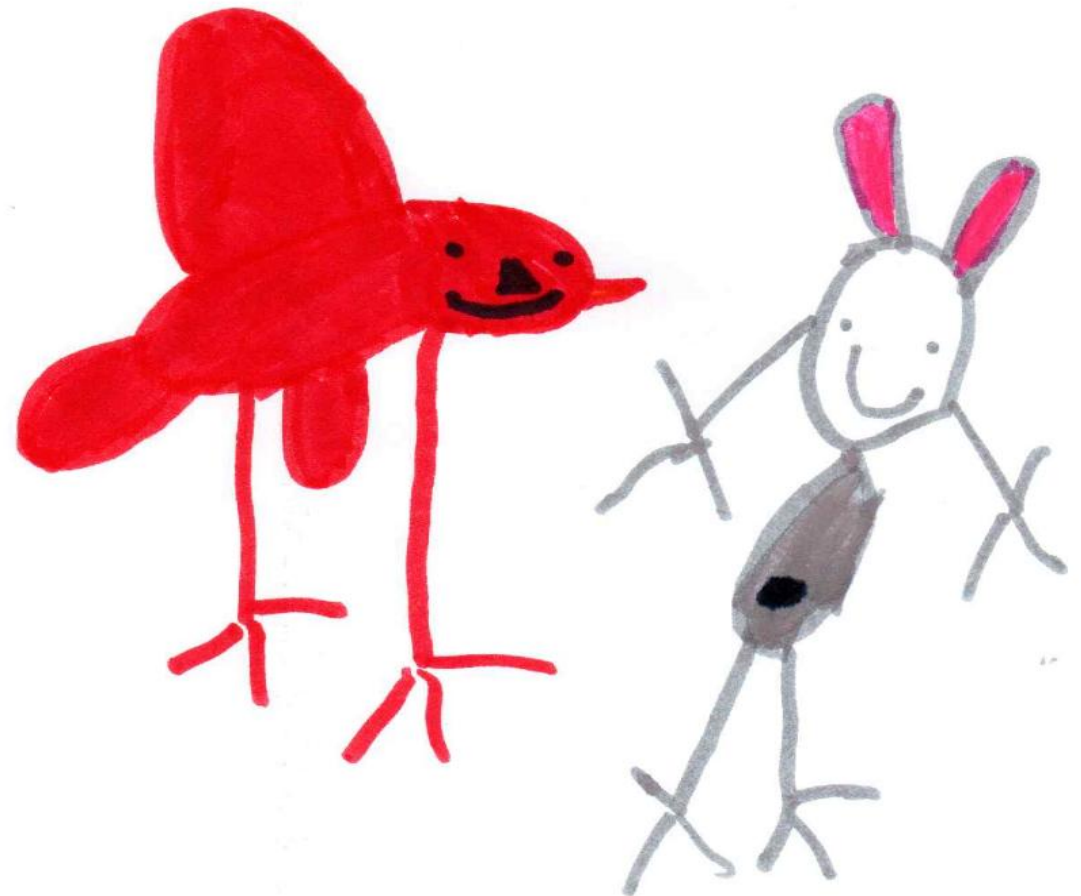
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΜΕ ΤΟ ΛΥΚΟ

2. Ο λύκος που είχε γείτονα τον αετό

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΣΕ ΕΝΑ ΔΑΣΟΣ
ΖΟΥΣΕ ΕΝΑΣ ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ
ΚΑΘΕ ΠΡΩΙ ΕΒΓΑΙΝΕ ΑΠΟ
ΤΟ ΣΠΙΤΑΚΙ ΤΟΥ ΚΑΙ
ΚΑΛΗΜΕΡΙΖΕ ΤΟ ΓΕΙΤΟΝΑ ΤΟΥ
ΤΟΝ ΑΕΤΟ.

ΟΛΟΙ ΜΕΡΑ ΠΑΙΖΑΝΕ ΚΑΙ
ΓΕΛΟΥΣΑΝ, ΗΤΑΝ ΦΙΛΟΙ
ΑΧΩΡΙΣΤΟΙ.

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΕΚΕΙ ΟΥ ΠΑΙΖΑΝ Ε
ΞΑΦΝΙΚΑ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ
ΓΕΜΙΣΕ ΜΑΥΡΑ ΣΥΜΜΕΦΑ
ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΒΡΕΧΕΙ
ΕΤΡΕΞΑΝ ΓΡΗΓΟΡΑ ΚΑΙ ΜΠΗ
ΚΑΝ ΣΤΟ ΣΠΙΤΑΚΙ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ
ΟΠΟΥ ΣΥΝΕΧΙΣΑΝ ΤΟ
ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΟΥΣ.

13. Ο λύκος που γνώρισε τον Πέτρο

Στο δάσος ζούσε ένας λύκος. Οι άνθρωποι και τα ζώα τον φοβούνται. Δεν τον ήξεραν πραγματικά, μόνο τη βια του.

Μια μέρα ο λύκος ήρθε στο χωριό για να βρει νερό. Εκεί συνάντησε ένα αγόρι να παίζει στο ρυάκι. Ήταν ο Πέτρος.

Το αγόρι όταν είδε το λύκο, αντί να φωνάξει ή να τρέξει, του χαμογέλασε. «Δεν σε φοβάμαι» του είπε. «Θες λίγο ψωμί;». Ο λύκος πλησίασε. Πρώτη φορά κάποιος του μιλούσε. Ο Πέτρος τον φώναζε «φίλο» και κάθε μέρα έρχοταν στο ίδιο σημείο και έπαιζαν.

Μια μέρα ο Πέτρος δεν ήρθε και ο λύκος τον περιμένε μέχρι το βράδυ. Πήγε στο σπίτι του και όταν έμαθε πως ο Πέτρος ήταν άρρωστος, έμεινε έξω από την πόρτα ώσπου ο Πέτρος έγινε καλά.

Από τότε όλοι έμαθαν τον λύκο, όχι ως φόβο, αλλά ως φίλο. Γιατί ο λύκος που γνώρισε τον Πέτρο, γνώρισε και την αγάπη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΜΕ ΤΟ ΛΥΚΟ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΜΕ ΤΟ ΛΥΚΟ

14. Ο λύκος που συμπαθούσε την κοκκινοσκουφίτσα

Μια φορά κι έναν καιρό, ένας λύκος που ζούσε στο δάσος, δεν ήταν καθόλου κακός, σαν τους άλλους. Του άρεσε να ακούει ιστορίες και να κυρτίζει πουλούδια! Όταν είδε την κοκκινοσκουφίτσα πρώτη φορά, δεν σκέφτηκε να την τρομάξει! Την ακολουθούσε διακριτικά, όχι για να την φάει αλλά του άρεσε το καλάθι της με τα φρούτα!!! Έπειτα του φοβήθηκε στην απή, αλλά της είπε "μου αρέσουν τα κεράσια!" γελώντας. Από τότε έγιναν φίλοι και κάθε βραδιά έτρωγαν μαζί τις νιτες της γιαγιάς! Έγιναν και φίλοι στο ίνσταγκραμ και ανέβαζαν ιστορίες! κανείς δεν το πίστευε!

15. Ο λύκος με το τηλεσκόπιο

Μια φορά κι έναν καιρό σε ένα δάσος
σε ένα μικρό σπίτι ζούσε η γιαγιά της
κόκκινοςκουφίτσας. Κάθε βράδυ η κόκκινοςκουφίτσα
ήτανε στην γιαγιά της λαχταρίστα φρούτα.
Στον δρόμο βρήκε τον λύκο κι του είπε ότι η γιαγιά
της έχει ένα τηλεσκόπιο. Τότε ο λύκος πήρε
στην γιαγιά την έραβε κι φόρεσε τα ρούχα της γιαγιάς
κι ξαπλώσε στο κρεβάτι της. Όταν ήρθε στο σπίτι
της γιαγιάς η κόκκινοςκουφίτσα την ρώτησε γιατί γιαγιά έχεις τόσο
ελάβα φάτια; Για να σε βλέπω καλύτερα!
γιατί έχω τόσο μεγάλο σφα; Για να σε φάω...
Τότε η κόκκινοςκουφίτσα άρχισε να τριγυρίζει.
Ξαφνικά ήρθε ο κυνηγός κι σκοτώσε τον λύκο. Έβγαλε
την γιαγιά από την τσιζα του λύκου και η κόκκινοςκουφίτσα
ήρε το τηλεσκόπιο που τόσο ήθελε! και έζησαν αυτοί
καλά κι ειρηνικά.

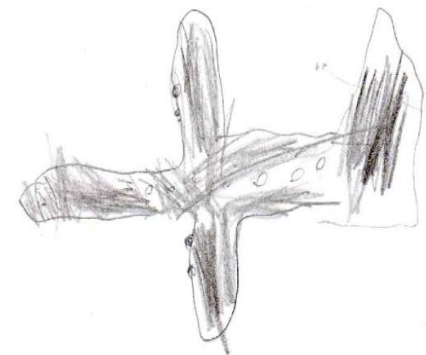
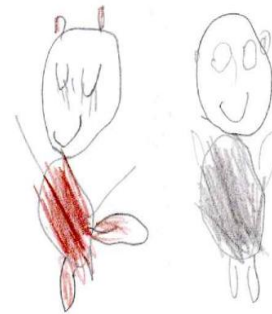
16. Ο λύκος που του άρεσε να ταξιδεύει

Μια φορά και έναν καιρό βε ένα
δάσος ζούσε ένας λύκος με πολλὰ
αλλά τσάκια.

Όταν ήρθε το καλοκαίρι και έκανε
πολύ ζέση μαζεύτηκαν όλα τα τσάκια
και αποφάσισαν να πάνε στη θάλασσα να
κάνουν μπάνιο με το λεωφορείο.

Μετά ο λύκος πήρε το αεροπλάνο
και τον φίλο του το πάντα και πήγε
στην Αγγλία και έκανε γυμναστική.
και μετά φάγανε από ένα παγωτό
με σοκολάτα και φράουλα.

ΜΑΝΑΤΕΥΤΑΡΑΙΟΥ

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένας καλόκαρδος λύκος σ' ένα μακρινό δάσος. Αγαπούσε όλα τα Παιδάκια και τα Ζωάκια, μα πιο πολύ την Κοκκινοσκουφίτσα και τα Κατσίκακια. Ένα ηλιόλουστο πρωινό, είδε το κοριτσάκι με την κόκκινη τσάπα να μαζεύει λουλούδια, το πλησίασε και το ρώτησε: «Θες να σε βοηθήσω να μαζέψουμε παρέα τα λουλούδια;» και η Κοκκινοσκουφίτσα απάντησε: «Ναι, γιατί θέλω να τα πίνω στη γιαγιά μου».

Τα μαζεύαν γρήγορα γρήγορα κι ο λύκος τη συνοδεύει μέχρι το σπίτι της γιαγιάς για να τη φοβηθεί απ' τα άγρια ζώα κι έπειτα την πήγε μέχρι το δικό της σπίτι.

Κόμους περπατούσε μόνος του μετά, πέρασε έξω απ' το σπίτι που ζούσε η κατσίκα με τα μικρά της κι αμέσως χτύπησε την πόρτα κι είπε: «Ανοίξτε μου, κατσίκακια, εγώ είμαι, ο καλός ο λύκος, ο φίλος σας».

Αυτό χαμήκαν και του ζήτησαν να τους κάνει παρέα μέχρι να φάει η γιαγιά τους απ' την αγορά. Τους διάβασε παραμύθια, τους μαγείρεψε το αγαπημένο τους φαγητό και έφτιαξαν μια ζωγραφιά.

Όταν φάει η γιαγιά κατσίκα, τρώει και μια σφήλα από σπασμένο λυκό. Την καθημάχασε: «Όση ώρα έλειπες, άρραξα τα παιδιά σου και τώρα μπορώ να φύγω». Η γιαγιά τον ευχαρίστησε και του πρότεινε να ζαναγγεράσει όπου θέλει.

Έτσι, έζησαν όλοι αυτοί καλά με τον καλόκαρδο λύκο κι εμείς καλύτερα.

Είτε έτσι...είτε αλλιώς....
είμαι ο λύκος ο ξακουστός!
Στων παιδιών τα παραμύθια,
στων μεγάλων την αλήθεια!
Χίλια πρόσωπα έχω,
στων παιδιών τη φαντασία
και θα πρωταγωνιστώ,
σε πολλά πολλά βιβλία!!!!

